

ÎN C H E I E R E

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andreev Vladimir,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Andreev
Vladimir împotriva lui Belecciu Vitalii cu privire la încasarea prejudiciului
material și moral cauzat prin infracțiune,

împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de către Andreev Vladimir și menținută hotărârea din
01 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 ianuarie 2016, Andreev Vladimir a depus o cerere de chemare în
judecată împotriva lui Belecciu Vitalii cu privire la încasarea prejudiciului material
și moral cauzat prin infracțiune.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Belecciu Vitalii pe cale
infracțională l-a deposedat și a vândut apartamentul nr. XX din str. XXXX, X,
mun. Chișinău, ce i-a aparținut cu drept de proprietate.

Reclamantul a susținut că nu mai dispune de domiciliu și solicită încasarea
din contul lui Belecciu Vitalii a sumei care reprezintă valoarea de piață a
apartamentului menționat sau să fie obligat să-i cumpere un apartament analogic în
mun. Chișinău în același sector.

Deposedarea ilegală de un bun ce-i aparținea cu drept de proprietate, l-a lipsit
de domiciliu, circumstanțe care i-au cauzat și un prejudiciu moral. Prin urmare, a
solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a prejudiciului material în
mărime de 30 000 euro și a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea din 01 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău

cererea de chemare în judecată depusă de Andreev Vladimir împotriva lui Belecciu Vitalii a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Belecciu Vitalii în beneficiul lui Andreev Vladimir prejudiciul material cauzat în urma infracțiunii în mărime de 11 000 euro precum și prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei.

În rest, pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 19 000 euro și a prejudiciului moral în mărime de 30000 lei s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat de la Belecciu Vitalii în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7 221,33 de lei.

Prin decizia din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Andreev Vladimir și menținută hotărârea din 01 decembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău.

În consolidarea opiniei sale, instanțele inferioare au reținut că, prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 martie 2011, Belecciu Vitalii a fost condamnat în baza art.190 alin. (2) lit. c) al Codului penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sistemul financiar al țării pe un termen de 1 an. În conformitate cu art. 90 al Codului penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013, au fost admise apelurile procurorului și părții vătămate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost încetat procesul penal pe capetele de învinuire înaintate în baza art. 361 alin. (2) lit. d) și art. 310 alin.(1) al Codului penal, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală. Prin aceeași decizie Belecciu Vitalii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin.(4) Codului penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu răspundere materială pe un termen de 3 ani. Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Andreev Vladimir a fost admisă cu încasarea în beneficiul lui de la Belecciu Vitalii a prejudiciului material în mărime de 85 000 lei și moral în mărime de 20 000 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din data de 06 mai 2014, a fost respins recursul ordinar declarat în numele inculpatului Belecciu Vitalii ca inadmisibil. A fost admis recursul ordinar declarat de către partea vătămată, Andreev Vladimir, casată parțial în latura civilă decizia instanței de apel și pronunțată în această parte o nouă hotărâre prin care acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Andreev Vladimir s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă. Andreev Vladimir a contestat această decizie de două ori cu recurs în anulare, însă recursurile au fost declarate inadmisibile.

Prin urmare, instanțele inferioare au constatat că, Belecciu Vitalii, prin infracțiunea comisă l-a lipsit pe Andreev Vladimir de dreptul său de proprietate asupra bunului imobil – ap. XX din str. XXXX, X, mun. Chișinău, cauzându-i

astfel acestuia prejudiciu material și moral. Ca modalitate de determinare a valorii prejudiciului material cauzat instanțele au reținut valoarea de piață a unui apartament cu o odaie, similar celui ce a aparținut lui Andreev Vladimir – 85 000 lei, valoare indicată și în decizia Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2015.

Având în vedere că, apartamentul nr. 10 din str. Gh. Coșbuc, 7 mun. Chișinău a fost înstrăinat terțelor persoane, iar Andreev Vladimir nu are acces la apartamentul indicat și nu este asigurat accesul în imobil, este imposibil de efectuat o expertiză judiciară prin care să fie stabilită valoarea acestuia, astfel, instanțele ca reper de evaluare a prejudiciului material cauzat au reținut răspunsul Bursei Imobiliare „Lara” nr.158/02 din data de 11 octombrie 2016.

Potrivit acestui răspuns, valoarea medie de piață a apartamentului cu 1 odaie, cu suprafața totală de 18,9 m², inclusiv suprafața locativă de 14,0 m², situat pe adresa mun.Chișinău, str. XXXX, X, pentru luna septembrie 2016, constituie: 235 000 – 255 000 lei, sau echivalentul sumei de 10 585,9 euro – 11 486,8 euro, având în vedere: cursul mediul al BNM pentru 1 Euro pentru luna septembrie 2016 era de 22,19 lei.

Cu privire la pretenția de încasare a prejudiciului moral, instanțele au ajuns la concluzia că suma de 20 000 lei ar constitui o satisfacție echitabilă pentru Andreev Vladimir și se încadrează în limitele despăgubirilor morale ce ar putea fi acordate de către instanțele judecătorești naționale.

La 08 decembrie și 17 decembrie 2018 (prin oficiul poștal), Andreev Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând de fapt modificarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu încasarea sumelor solicitate în cuantum deplin.

În motivarea recursului a indicat că soluțiile instanțelor inferioare sunt discriminatorii și încalcă drepturile fundamentale ale omului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Andreev Vladimir, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Andreev Vladimir, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Andreev Vladimir.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Andreev Vladimir.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova